

По світлих маківках проходить дивний Спас.  
В медово-золотих садах сіяють ризи.  
Обід в Лебедині. Господь, як голуб сизий,  
У світлій корогві проходить мимо нас.  
Моління скінчено. Стихає думно бас.  
Й гріховно дивляться з розісланої свити  
Дари землі: хмільний медовий квас,  
Опуклі яблука і груші соковиті.  
Посядем в холодку. Хай мружиться на нас  
Крізь віти золоті Господнє світле око.  
Піднесені чарки благословили час,  
Віконця келій, небо і бароко...  
Піднесено дзвенить, мов просвітлілий, глас,  
Вітає чесний мир у доброму здоров'ї,  
І мати-ключниця всміхнулася до нас  
З-під брів, уславлених на всьому Придніпров'ї.  
Не тчуть уже тепер такий ясний атлас...  
І хтось зідхає з нас зідханням многогрішним.  
І яблуко бере... Та тільки в чарці Спас —  
Рятунок серцеві, дарований у вишнім.  
В ділах Всевишнього хто з нас не невіглас?  
І наш отаман – дудля знаменитий —  
Призовно крякає і попускає пас,  
І налива чарки допиті й недопиті.  
По маківках дзвіниць проходить світлий Спас.  
В медово-золотих садах білють свити,  
І тіні стеляться від келій сумовиті,  
І вулії шумлять, і мрійно ллється час.